

XXXVII.

Udfast til Lov

om

Udsættelse af Revisionen af forskellige Lønningslove.

Den i Lov af 31te Marts 1860 om Lønninger for de i Kongerigets Ministerier ansatte Embedsmænd og i de tvende Love af 19de Februar 1861 henholdsvis om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds-

og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale og om Lønninger for de ved Kongerigets Archivvæsen ansatte Embedsmænd paabudne Revision af bemeldte Love udsættes til Finantsaaret 1867—68.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

Følge Slutningsparagraferne i Loven af 31te Marts 1860 om Lønninger for de i Kongerigets Ministerier ansatte Embeds- og Bestillingsmænd og i de tvende Love af 19de Februar 1861 henholdsvis om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale og om Lønninger for de ved Kongerigets Archivvæsen ansatte Embedsmænd skal en almindelig Revision af disse Love finde Sted inden Udløbet af Finantsaaret 1865—66. Uagtet man nu ved de Overveielser, som de paagjældende Ministerier med Hensyn hertil have underkastet de nævnte Love, er kommen til den Erkjendelse, at de deri indeholdte Bestemmelser i flere Retninger trænge til Modificationer, har man dog fundet, at overveielende Grunde tale for at udsætte Revisionen i 2 Aar, saaledes, at den først finder Sted inden Udløbet af Finantsaaret 1867—68.

Det maa nemlig under de ved Freden af 30te October 1864 forandrede Forhold ansees for paatrængende nødvendigt, at de under den hidtidige Fællesadministration forterende Embeds- og Bestillingsmænds Lønninger, der for en stor Deel ere fastsatte for længere Tid siden, og ligesaa lidt staae i et passende Forhold indbyrdes, som til de Lønninger, der ere bestemte ved de af Kongerigets særlige Lovgivning ved-

tagne Gagelove, underkastes en ny Normering, saasnart den tilsigtede Sammensmeltning af de hidtil fælles og særlige Anliggender har fundet Sted. Ved nu at foretage den i de ovennævnte tvende Lønningslove paabudne Revision vil man imidlertid let tabe Sikkerheden for en Fjernelse af den sidstantyhede Ulighed, forsaavidt nemlig den lovgivende Magt, som ventelig inden Udgangen af Finantsaaret 1867—68 vil komme til at behandle Forslagene til Lønningslove for de hidtilværende Fællesembedsmænd, ikke maatte billige de Principer, der nu maatte blive vedtagne ved den meerommeldte Revision, og der vilde da ikke staae nogen anden Udvei aaben for at raade Bod paa denne Ulempe end til den Tid at gjenoptage Behandlingen af de nylig reviderede Lønningslove, hvorved den Tid og det Arbejde, som var anvendt derpaa, ialfsald delvis vilde være spildt.

Under disse Omstændigheder har man troet at burde foretrække at indhente den lovgivende Magts Samtykke til, at den i de trede ovennævnte Love paabudne Revision i indværende Finantsaar udsættes til et saadant Tidspunkt, hvor en almindelig Ordning af Lønningsnormerne for de forskellige Kategorier af Embeds- og Bestillingsmænd kan finde Sted; og dette Tidspunkt har man antaget ialfsald vilde falde inden Udgangen af Finantsaaret 1867—68.